युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् केन पापेन दुःखाब्धौ पतिता वयं । समुद्धर ऋषिश्रेष्ठ नान्यो त्राता हि मे मतः ॥ तमुवाच ऋषिर्दुःखं त्यज त्वं पांडुनंदन । सुखदुःखसमारोहे संसारे कः सुखी नरः ॥ ईश्वरो पि हि देहस्थः पीड्यते दुःखसंचयैः । न दुःखरहितः कश्चित् देही दुःखसहो यतः ॥ शरीरं सवितुर्यस्मात् राहुस्तद्ग्रसते बली । राहोरपि शिरःश्छिन्नं शौरिणाऽमृतभोजने ॥ सो पि शार्ङ्गधरो देवः क्षिप्तः सागरगह्वरे । जालंधरेण वीरेण निहतः सो पि शंभुना ॥

Codex noster recensionem uberiorem eam continet, quam Vans Kennedy in libro s. p. 16[b] laudato Anglice vertit. Folium ultimum desideratur.

Textus quum et a codice Wilsoniano 111 et a Walkeriano 166 discrepet, capitum singulorum initia exscripsi: 2. नारद उवाच । क्रमेण वर्धमानोऽसौ बाल्ये जाते स बालकः । निपत्य मातुरुत्संगात्सागरं प्रति धावति ॥१॥ 3. राजोवाच । कः पितृव्यः सिंधुसूनोः किं वृत्तं तस्य विग्रहे । युयुधे स कथं दैत्यस्तन्मे कथय नारद ॥१॥ नारद उवाच ॥ शृणु त्वं नरशार्दूल पितृव्यः क्षीरसागरः । जालंधरस्य तं देवैः प्रनिर्मथ्य हृतं धनं ॥२॥ 4. नारद उवाच । महेंद्रवचनं श्रुत्वा निजदूतमुखेन च । समुद्रसूनुः संक्रुद्धः सर्वसैन्यं समाह्वयत् ॥१॥ 5. नारद उवाच । एवं द्वंद्वेषु युद्धेषु प्रवृत्तेष्वथ केशवः । जघान क्रोधसंविष्टो गदया कालनेमिनं ॥१॥ 6. नारद उवाच । ततो जालंधरः क्रुद्धः प्राह तं दैत्यसूदनं । कपटेन बलं हत्वा क्व यास्यसि बलाधम ॥१॥ इत्युक्त्वा तं शतमुखं सिंधुसूनुः प्रतापवान् । ससूताश्वध्वजरथं छादयामास मार्गणैः ॥२॥ पपात मूर्छितः शक्रो रथोपरि शरैः क्षतः । दृष्ट्वा तं पतितं शक्रं जगर्जार्णवनंदनः ॥३॥ यंतारं मातलिं कृत्वा ययौ प्राप्तमनोरथः । रथमिंद्रस्य तरसा जग्राहातिबलोत्करः ॥४॥ जालंधरो महाबाहुर्जघान युधि चामरान् ॥५॥ ततश्च कोपात्पुरुषोत्तमः स्वयं खड्गं समुद्यम्य च नंदकं रणे । संप्रेषयित्वा गरुडं मनोजवं जघान कोपेन च दैत्यवाहिनीं ॥६॥ 7. देवान्विद्राव्य समरे विष्णुं संस्थाप्य मंदिरे । जालंधरेणाभिजेन यद्वृत्तं ब्रूहि नारद ॥१॥ नारद उवाच । शुंभादीनां तु वीराणां दत्त्वा दानं प्रसादजं । जालंधरो जगामाशु स्वर्गं प्राप्य व्यलोकयत् ॥२॥ 8. युधिष्ठिर उवाच । इंद्रादिभिस्तदा देवैः किं कृतं द्विजसत्तम । जालंधरेण निर्विघ्नेन स्वर्गराज्ये क्षयं गते ॥१॥ श्रीनारद उवाच । अथ त्यक्त्वा दिवं देवाः प्रापुस्ते दुर्दिशं चिरं । कृत्वा मतिं ततः सर्वे ययुः स्थानं स्वयंभुवः ॥२॥ 9. नारद उवाच । अत्रांतरे मयागत्य कथितं सिंधुसूनवे । त्वां हंतुं सर्ववीरेश प्रतिज्ञा शंभुना कृता ॥१॥ 10 (fol. 31[a]). अथ जालंधरो दूतवाचं श्रुत्वा प्रतापवान् । सर्वसैन्यं समाहूय प्रयाणमकरोत्तदा ॥१॥ मंदं मंदरमंदरेषु शयितानुन्निद्रयन्किंनरान्मेरोर्मस्तककंदरे प्रतिरवानुत्थापयन्नुल्बणान् । सार्धं धावत यात मुंचत पुरः पंथानमेवंविधस्त्रैलोक्यं बंधिरीचकार महतो सैन्यस्य कोलाहलः ॥२॥ 11. नारद उवाच । दनुसैन्यं हतं दृष्ट्वा गणैर्नंदीपुरःसरैः । क्रुद्धाः शुंभादयो दैत्याः समाजग्मुर्गणान्प्रति ॥१॥ ततः शुंभो महादैत्यो नंदिनं प्रत्यधावत । महाबलं निशुंभोऽन्यं कालं केकासुरो रणे ॥२॥ 12. नारद उवाच। ततो जालंधरः श्रुत्वा दैत्यकोलाहलं रणे । आजगाम गजारूढो यत्र देवः सदाशिवः ॥१॥ सारथिं खड्गरोमाणं कोपात्सत्वरमब्रवीत् । संप्रेषय रथं शीघ्रं सहस्रहययोजितं ॥२॥ 13. युधिष्ठिर उवाच । क्षीरसागरमध्यस्थो देवर्षे घोरविक्रमः । दैत्यैर्हरं रणे रुद्धं श्रुत्वा किमकरोद्धरिः ॥१॥ नारद उवाच । क्षीराब्धौ च शयानस्य चुक्षोभ हृदयं हरेः । अकस्मादेव राजेंद्र नयनेऽश्रुपरिप्लुते ॥२॥ 14. नारद उवाच । नारायणस्तदा देवो जटावल्कलधार्यथ । द्विषोऽनुचरस्तस्य प्रययौ फलहस्तवत् ॥१॥ तौ दृष्ट्वा स्मरदूती सा विललाप मृगेक्षणा । ततः श्रुत्वा वचनं तस्याः प्रोचतुस्तां च तावुभौ ॥२॥ 15 (fol. 45[b]). नारद उवाच । अथ प्राह तपस्वी तां वृंदे श्रांतासि भामिनि । अथास्माकं मुनीनां च स्वागतं प्रतिगृह्यतां ॥१॥ तथेत्युक्त्वा सखीयुक्ता स्नापिता राजवल्लभा । भूषिता च मुनिस्त्रीभिरावृत्य च सुभूषणैः ॥२॥ भोजिता परमाहारैस्ततस्तांबूलचंदनैः । योषिद्भिर्मुनिपत्नीभिस्ततः खेदं जहौ च सा ॥३॥ 16. राजोवाच । कथं जालंधरं गौरी हररूपधरं मुने । शैलस्थानं ददर्शाथ तन्मे कथय विस्तरात् ॥१॥ नारद उवाच । अथातुरस्य ईशस्य प्राप्तस्य तपसा मया । न युक्तमिति निश्चित्य पार्वती प्राह तं नृप ॥२॥ 17. नारद उवाच । अथ जालंधरोऽपश्यत्कबंधचयभीषणं । रणं रुधिरमांसौघैर्मज्जमेदोस्थिदुर्गमं ॥१॥ तत्र जालंधरोऽभ्येत्य प्रियाहरणदुःखितः । रणे विलोकयामास रथस्थं पार्वतीपतिं ॥२॥ 18. श्रीनारद उवाच । अथ जालंधरः प्राह रक्षात्मानमितः शिव । शिवाद्य त्वां क्षिपाम्याशु यत्र ते मधुसूदनः ॥१॥ Desinit in disticho 110.

Codex seculo sexto decimo exaratus est. Folia 1–5 a recentiore manu addita sunt. (Fraser 12.)

808.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 4. Long. 5. Lat. $3\frac{1}{2}$. Linn. 19.

Svapnádhyáyas, de somniorum interpretatione libellus, disticha 38 continens, qui vulgo e *Brahmavaivartapuráṇa* excerptus esse dicitur. Incipit:

॥ अथ स्वप्नाध्याय लिख्यते ॥
स्वप्नाध्यायं प्रविक्ष्यामि । यथोक्तं ऋषिभाषितं ।
फलं विज्ञायते येन । नित्यमेव शुभाशुभं ॥१॥
स्वप्नस्तु प्रथमे यामे । संवत्सरविपाकिनः ।
द्वितीये वाष्टभिर्मासैः । त्रिभिर्मासैस्त्रियामकैः ॥२॥
चतुर्थे यामे यं स्वप्ने । मासैकेन फलं स्मृतं ।
अत ऊर्द्धं प्रविक्ष्यामि । पुण्यापुण्यफलं स्मृतं ॥३॥

Libellus Calcuttae cum versione Bengalica editus est.

Haec folia circiter annum 1739 a Ṛishirájadhara exarata sunt. (Fraser 32.)

809, 810.

Volumina duo. Lit. Devan. Charta Ind. Long. 13. Lat. $5\frac{1}{2}$. Linn. 10.

Bhágavatapuráṇae textus. In marginibus voluminis prioris scholia multa adscripta sunt.